

Storfjord er en kommune med store naturområder, karakteristiske fjell og mange småvann. Kommunens egne innbyggere benytter områdene, som nå ønskes utbygget, hyppig gjennom hele året. Hytte til hytte turer, toppturer og fisketurer både vinter og sommerstid er en utbredt fritidsaktivitet. I Norge har vi lange tradisjoner for å ferdes i naturen, det er noe vi Nordmenn gjør for å koble av, stresse ned og få trim. Målet med turen for de fleste er å komme seg vekk fra dagliglivet og ut i urørt natur. Det har nylig rast en voldsom debatt rundt om i landet med tanke på nettopp dette med å komme seg ut i urørt natur, da var det snakk om snøskuter. Men det viser hvor viktig det er for nordmenn å koble av på denne måten. For meg og veldig mange andre er en demning, tørrlagt elveleie og en kraftstasjon en mye større inngripen i naturen enn en skuterløype.

Jeg ser derfor med stor fortvilelse på de planene som nå er ute på høring om å gjøre større inngrep i den sårbare naturen. Totalbelastningen av vannkraft i Storfjord er høy, og det er snart ikke et eneste bekkedar igjen som ikke er avledet eller demmet opp. Det vil det i hvert fall ikke være med de 6 sakene som ligger ute på høring med frist 1. april 2016. Arealet som er påvirket av utbyggingene er i sum veldig stort for kommunen. Selv om det er mange små utbygginger er det viktig å ikke miste fokuset på helheten av inngripen. Som ordtaket sier: mange bekker små gjør en stor å. Det må man unngå her.

Så langt nord som man er tar det lang tid før naturen eventuelt leger seg etter et inngrep. Det er nå over 30 år siden forrige utbygging i området Govda og selv den dag i dag ser man sår i naturen. Dette er i form av veier, særlig ned Lauvka men også delvis rundt Govdavannet og de andre vannene som ble påvirket, dump plasser (for eksempel ved Sördals småvannene) og tørrlagte elveleier. Dette er sårbare områder som tar tid å lege, vegetasjonen kommer veldig sakte frem etter man har rørt i jorda.

Det man ikke lenger ser tydelig, men som er et like stort sår, da særlig for dyreliv, er de ødelagte vekstvilkårene rundt elvene. Elvesprøyt gir gode kår i elveleiet ved konstant tilførsel av vann. Når elva er tørr, den større vegetasjonen dør vekk og lyngen kryper frem vil dette ha store ringvirkninger for de lokale områdene. Når man reduserer vannføringen eller tørrlegger en elv vil både flora og fauna rundt elever endre seg. Dette er et komplisert samspill og man kan ikke vite konsekvensene samlet sett av alle de inngrep som gjøres.

Jeg frykter blant annet for at gode jaktområder vil forsvinne. Småviltjakt har lange tradisjoner i kommunen og er enda en utbredt aktivitet for både lokale og besøkende jegere. De beste jaktområdene finner man gjerne i tilknytning elvene der man har gode beiteforhold for fugl.

Områdene blir også i stadig større grad benyttet av personer fra Tromsø og områdene rundt. Noe av det som er unikt med kommunen er at det er her Norge Sverige og Finland møtes. Dette fører til at det ikke bare er nordmenn som bruker naturområdene, men også svensker og finlendere er ofte å treffe på i fjellheimen. Da særlig i områdene fra Treriksrøysa/Golda frem mot Gappo og Parastinden og Skibotndalen. Men også alle andre steder i kommunen. Her oppe i nord er det ikke sol og varme som lokker, men

den unike naturen. Det turistene ønsker å se er en urørt natur som er til stor kontrast til de dype skogene som man finner i nord Sverige og Finland. Og særlig Nord Norge må lokke med fin urørt natur for å fremme turismen, det er det vi har her oppe, vi burde kunne være stolt av å vise frem det spesielle landskapet fra sin beste side.

Særlig i disse tider satses det hardt på å øke turismen til Nord Norge og man bruker naturen som lokkemiddel. Dette vil nok være en håpløs oppgave hvis alt turistene får se er tørre elver, tørre fossefall, anleggsveier, dump plasser og et generelt et inntrykk av at denne naturen ikke lenger er hverken urørt eller fin.

Naturen i kommunen er et viktig rekreasjonsområde for både lokal innbyggere så vel som hytteiere, turister og turfolk fra andre områder.

Vi har ikke behov for mer kraftutbygging i Norge. Drømmen om å være Europas batteri er fjern når man er så langt unna sjøkablene under nordsjøen. Det man må veie opp er om disse subsidierte miljøtiltakene er verdt den store ødeleggelsen av naturen og opplevelsen til alle som setter pris på å ferdes i fjellet. Dette er viktige områder for både dyreliv og mennesker.

Ikke tillat mer utbygging! Bevar det lille vi har igjen av urørt natur i disse områdene!